

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Basarabeasca din 16 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, declarate de inculpatul

Culiciu Grigori Nicolai, născut la 01 mai 1986, originar și locuitor al or. Basarabeasca, str. Iujnaia 16, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Basarabeasca din 20 octombrie 2006, în baza art. 152 alin. (2) lit. e), i), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Potrivit încheierii Judecătoriei Basarabeasca din 11 decembrie 2008, condamnarea cu suspendarea pedepsei i-a fost anulată.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.10.2014 – 16.04.2015,
instanța de apel: 03.06.2015 – 27.10.2015,
instanța de recurs: 10.05.2016 – 06.07.2016.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Basarabeasca din 16 aprilie 2015, Culiciu Grigori a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 16 aprilie 2015, cu includerea în termenul pedepsei a timpului aflării în arest preventiv de la 29 august 2014 până la 16 aprilie 2015.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

2. Instanța de fond a constatat, că la 27 august 2014, în jurul orelor 18.00, inculpatul Culiciu Grigori, aflându-se pe str. Octombrie, or. Basarabeasca, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, având intenții de vătămare a integrității corporale în urma relațiilor ostile apărute, a inițiat un conflict cu Lungu V., cărui i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale

corpului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de traumă toraco – abdominală închisă cu fractura coastelor 4, 5, 6, 7, 8 pe dreapta cu ruptura pleurei parietale, ruptura plămânului drept și pneumotorace pe dreapta coabare parțială a plămânului drept, emfizem subcutanat, fractură a coastelor 9 și 10 din stânga cu infiltrări sangvine în țesuturile moi adiacente, fractură a acromion-ului omoplatului stâng cu infiltrări sangvine în jur, ruptură a intestinului subțire cu peritonită stercorală difuză, rupturi superficiale a mezoului în 2 locuri cu infiltrări sangvine în țesuturile moi adiacente, fractură a acromion-ului omoplatului stâng cu infiltrări sangvine în țesuturile moi adiacente, echimoze și excoriații, infiltrări sangvine în țesuturile moi a spatelui, capului, care au fost cauzate prin acțiunea de lovire cu corpuri dure, contondente, posibil și cu pumnii, picioarele, care sunt periculoase pentru viață în momentul cauzării și conform acestui criteriu se califică ca „grave”, ce au cauzat la 28 august 2014 decesul lui Lungu V.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat, că servea vin cu Lungu V. și Gargalîc M. Între timp, pe Lungu V. l-a apucat un atac de epilepsie și el i-a aplicat 5-6 palme, până ce ultimul și-a revenit, fiind culcat pe un pat. A mai servit încă un pahar de vin și a plecat acasă. Nu l-a lovit cu pumnii și picioarele.

Necătând că inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, martorul Ghenov V. a declarat că se odihnea împreună cu inculpatul, Lungu V. și Ceban M., lângă casa ultimei, servind câte un pahar de vin. La un moment dat, Lungu V. l-a înjurat pe inculpat, care s-a ridicat și l-a lovit peste față pe Lungu V., căzând împreună în canal, acolo bătându-se. Inculpatul l-a lovit cu mâna pe Lungu V., care încerca să iasă din canal. Inculpatul i-a aplicat lui Lungu V. 2 lovituri cu picioarele în regiunea cutiei toracice. L-a ajutat pe Lungu V. să se ridice, însă acesta nu putea sta pe picioare, ajutându-l să se culce pe patul care se afla în ogradă, plecând după aceasta la serviciu.

Martorul Gargalîc M. a declarat că la ea și Lungu V. au venit inculpatul și Ghenov V. cu o sticlă de vin. Au servit vinul. Ulterior, inculpatul i-a reproșat ceva lui Lungu V. și a început să îl bată. Ultimul a căzut jos, iar inculpatul îi aplica lovituri cu picioarele peste tot corpul, în special peste coaste și cap. I-a aplicat în jur de 20 de lovituri cu picioarele, fiind încălțat în încălțăminte sport. Ea a încercat să telefoneze, însă inculpatul i-a luat telefonul. Ea a insistat să înceteze bătaia, însă ultimul nu reacționa, încetând să îl mai lovească pe Lungu V, doar după ce acesta nu mai mișca. După bătaie, Lungu V. s-a chinuit toată noaptea, a băut multă apă, vomitând și scuipând sânge, ulterior căzând pe jos în cameră. Dimineața a venit inculpatul și Ghenov V. care au ajutat-o să îl ridice pe Lungu V. pe pat și au chemat ambulanța, care a constatat decesul acestuia. I-a reproșat inculpatului că l-a ucis pe Lungu V., însă acesta i-a spus să nu spună nimănui nimic în schimbul la 9 rate. Înainte de a fi bătut, Lungu V. careva leziuni corporale nu a avut, iar după bătaie era vânăt, umflat și sângera în regiunea capului. Nu a avut posibilitatea să telefoneze în timpul nopți la ambulanță, deoarece nu avea telefon, acesta fiind luat de inculpat, dar nici Lungu V. nu dorea să cheme ambulanța, spunând că o să îi treacă.

Martorul Covaci L. a declarat că a văzut la Gargalîc M. în ogradă agitație, fiind prezentă poliția și mulți oameni. Gargalîc M. i-a comunicat că concubinul ei a fost omorât, fiind bătut de inculpat. După bătaie Lungu V. s-a simțit rău, dar ea nu avea telefon să telefoneze ambulanța. Gargalîc M. concubina de vreo 2 ani cu Lungu V.,

iar la ei deseori se adunau companii, Lungu V. făcând abuz de alcool, însă nefiind agresiv. Inculpatul de obicei este o persoană calmă, însă când servește băuturi alcoolice devine nervos, nu ascultă pe nimeni și răspunde urât.

Conform raportului de constatare medico-legală nr. 122 C cu anexe fotografice și a raportului de expertiză – medico legală nr. 148D din 19.09.2014, s-a constatat, că moartea lui Lungu V. a survenit în urma peritonitei stercorale difuze dezvoltate pe fundal de traumă închisă toraco – abdominală cu ruptura intestinului subțire, rupturi superficiale a mezoului, ce se confirmă prin datele cercetării cadavrului. La examinarea medico – legală a cadavrului au fost depistate leziuni corporale sub formă de traumă toraco – abdominală închisă cu fractura coastelor 4, 5, 6, 7, 8 pe dreapta cu ruptura pleurei parietale, ruptura plămânului drept și pneumotorace pe dreapta, colabare parțială a plămânului drept, emfizem subcutanat, fracturi a coastelor 9 și 10 din stânga cu infiltrări sangvine în țesuturile moi adiacente, fractură a acromionu-lui omoplatului stâng cu infiltrări sangvine în jur, ruptură a intestinului subțire cu peritonită difuză, rupturi superficiale a mezoului în 2 locuri cu infiltrări sangvine în țesuturile moi adiacente, fractură a a-ului omoplatului stâng cu infiltrări sangvine în țesuturile moi adiacente, echimoze și excoriații, infiltrări sangvine în țesuturile moi ale spatelui, care au fost cauzate prin acțiunea de lovire cu corpuri dure, contondente, posibil și cu pumnii, sunt periculoase pentru viață la momentul cauzării și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă. Cauzarea tuturor leziunilor la cadavru la cădere și lovire cu obiect dur, contondent nu este posibilă, ceea ce se confirmă prin multitudinea leziunilor corporale depistate, localizarea în mai multe regiuni ale corpului și pe mai multe suprafețe. În sângele prelevat de la cadavru Lungu V. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,8 %, cantitate care, dacă ar fi depistată în sângele unui om viu, ar corespunde gradului mediu de ebrietate alcoolică. Careva maladiei (boli) care imediat ar duce la decesul cet. Lungu V., la examinarea medico – legală a cadavrului nu au fost depistate.

Vina inculpatului este confirmată și prin informația nr. 1368, parvenită la IP Basarabeasca din 28.04.2014, ora 10.56, procesul – verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică, procesul – verbal de examinare a obiectului, certificatul medical constatator al decesului nr. 128 pe numele lui Lungu V., procesul – verbal de verificare a declarațiilor martorului Ghenov V. la locul infracțiunii și planșa fotografică.

În baza probelor administrate, evaluate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a conchis că vinovăția inculpatului a fost dovedită integral și a încadrat acțiunile lui în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune premeditată gravă, că anterior a fost judecat și antecedentul penal nu este stins, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează negativ, că circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit, că nu este angajat în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere, că a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Alexandr Curtev a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că sentința instanței de fond este întemeiată pe presupuneri, nefiind prezentate suficiente probe pentru a demonstra vinovăția inculpatului.

Nevinovăția inculpatului se confirmă prin aceea, că Gargalîc M. și Ghenov V., care ar fi văzut bătaia, nu au anunțat poliția despre aceasta, din ce se poate concluziona, că la 27 august 2014 inculpatul nu i-a aplicat lui Lungu V. careva lovituri.

Martorul Zadîr L. a comunicat, că în ziua respectivă a auzit în stradă gălăgie și a recunoscut un glas, care era al inculpatului, însă nu a văzut ca cineva să se fi bătut în drum, ceea ce confirmă declarațiile inculpatului.

În cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a înaintat o cerere prin care a solicitat audierea expertului care a efectuat expertiza medico – legală a cadavrului, însă instanța de judecată a respins această cerere, fiind astfel încălcat dreptul la apărare al inculpatului.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, însă fără efectuarea expertizei și prezentarea probelor ce atestă vinovăția sa.

Atât la faza de urmărire penală, cât și în procesul cercetării judiciare nu a fost supus testării și examinări psihiatrice, ceea ce încalcă cu vehemență prevederile art. 386 alin. (1) Cod de procedură penală și atestă incompetența efectuării anchetei.

Înregistrările audio confirmă, că procurorul Dumitru Topal, în mod intenționat făcea corectări în declarațiile depuse de partea vătămată, ceea ce atestă scopul meschin în atingerea obiectivelor.

Au fost încălcate prevederile art. 374 Cod de procedură penală, cu privire la dispunerea efectuării expertizei și audierea expertului în ședința de judecată, solicitarea fiind respinsă de instanța de judecată, pe motivul tergiversării examinării cauzei.

Declarațiile martorilor confirmă că Lungu V. suferea de o boală grea, decesul acestuia survenind la 28 august 2014, ora 10.00 dimineața, astfel au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, privind prezumția nevinovăției.

Sentința de condamnare nu este bazată pe probe, fiind luat în considerație doar trecutul lui, anterior fiind condamnat pe art. 152 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, cu executare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume: declarațiile martorilor Ghenov V., Gargalîc M., Covaci L., Calișevschi E. și Zadîr L.; informația nr. 1368 parvenită la IP Basarabasca din 28.08.2014 ora 10.56; procesul – verbal de cercetare la fața

locului și planșa fotografică; procesul – verbal de examinare a obiectului; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală; certificatul medical constatator al decesului nr. 128 pe numele lui Lungu V.; raportul de constatare medico – legală nr. 122 C cu anexe fotografice; certificatul IMSP raional Basarabeasca, că Lungu V. la evidență la medicul neurolog nu se află; ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă; procesul – verbal de verificare a declarațiilor martorului Gargalîc M. la locul infracțiunii și planșa fotografică; procesul – verbal de verificare a declarațiilor martorului Ghenov V. la locul infracțiunii și planșa fotografică; raportul de expertiză medico – legală nr. 148 D în privința lui Lungu V., din 19.09.2014.

Instanța de fond, întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că la 27 august 2014 nu i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele inculpatului.

Or, acestea se combat prin depozițiile martorului Ghenov V., care a mărturisit că inculpatul l-a lovit pe Lungu V. cu picioarele în regiunea cutiei toracice și martorului Gargalîc M., care a declarat că inculpatul l-a lovit pe Lungu V. cu picioarele peste tot corpul, depozițiile respective fiind confirmate în ședința de judecată de către celelalte elemente de fapt constatate.

Este neîntemeiat argumentul apărării, precum că inculpatul nu a avut intenția să-i cauzeze careva leziuni corporale lui Lungu V., deoarece sunt cunoscuți, vrând chiar să-l ajute, așa cum acesta suferise o criză epileptică, or conform probelor prezentate, inculpatul a comis infracțiunea imputată lui, acțiunile sale fiind corect calificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Nu pot fi reținute nici celelalte argumente ale apelanților, or circumstanțele de fapt stabilite reieșind din toate elementele de fapt prezentate în instanță și analizate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Examinarea cauzei a avut loc cu respectarea legislației în vigoare, argumentul inculpatului fiind nefondat în acest sens.

Nu sunt întemeiate nici argumentele apelantului că sentința de condamnare nu este bazată pe probe, dar a fost luat în considerație trecutul lui, fiind anterior condamnat pe art. 152 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, deoarece instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal.

Instanța de fond, corect la aplicarea pedepsei, a ținut cont, că pedeapsa are drept scop corectarea și reeducarea condamnaților în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, se călăuzește de conștiința de drept, ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de persoana celui vinovat și de circumstanțele care atenuază și cele ce agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a ținut cont de condițiile de viață ale familiei inculpatului, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, că el a comis infracțiunea în stare de ebrietate, se caracterizează negativ, a comis o infracțiune premeditată gravă, că inculpatul anterior a fost judecat, concluzionând că instanța de fond

întemeiat a considerat oportun a-i aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 13 ani, cu executare într-un penitenciar de tip închis.

5. La 05 noiembrie și 11 decembrie 2015, inculpatul a declarat recursuri ordinare, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat, că a fost condamnat în lipsa unor probe care i-ar demonstra vinovăția, și în lipsa unei expertize psihiatrice în privința sa.

Instanțele neîntemeiat au respins demersul avocatului de citare a expertului în ședința de judecată, motivând că aceasta va duce la tergiversarea examinării cauzei, însă ei au avut la el întrebări ce țin de examinarea cauzei, așa cum expertul la efectuarea expertizei nu a depistat la Lungu V. careva maladii periculoase pentru viață, însă în cadrul ședinței de judecată, fiind audiată mama lui Lungu V., Scutari M., a declarat că fiul ei suferea de hemoragie internă a intestinelor și de epilepsie.

Martorii audiați în ședința de judecată, au depus declarații false, fiind învățați cum anume să dea aceste declarații împotriva sa.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursurile ordinare, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că aceste recursuri nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, martorilor Ghenov V., Gargalîc M., Covaci L., Calișevschi E. și Zadîr L., informația nr. 1368 parvenită la IP Basarabeasca din 28.08.2014 ora 10.56, procesul – verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică, procesul – verbal de examinare a obiectului, certificatul medical constatator al decesului nr. 128 pe numele lui Lungu V., raportul de constatare medico – legală nr. 122 C cu anexe fotografice, procesul – verbal de verificare a declarațiilor martorului Gargalîc M., la locul infracțiunii și planșa fotografică, procesul – verbal de verificare a declarațiilor martorului Ghenov V. la locul infracțiunii și planșa fotografică, raportul de expertiză medico – legală nr. 148 D în privința lui Lungu V., din 19.09.2014, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanțele indicând, argumentat și detaliat, motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond și de apel au ținut cont de prevederile art. 61, 75, Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa

convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpații, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de inculpatul Culiciu Grigori Nicolai, împotriva sentinței Judecătoriei Basarabeasca din 16 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco